ALPHABETUM
BARMANUM
SEU
BOMANUM
REGNI AVAE
FINITIMARUMQUE REGIONUM



ROMAE MDCCLXXVI.
Typis Sacrae Congreg. de Propaganda Fide

PRAESIDUM ADPROBATIONE.

82 L 89

Digitized by Google

Digitized by Google

PIO VI. P. O. M

RELIGIONIS . ET . FIDEI . VINDICI

ECCLESIASTICAE . DISCIPLINAE . ADSERTORI

CVIVS . AVCTORITATE . ET . AVSPICIIS

CHRISTIANA . DOGMATA . IN . REMOTIS . REGIONIBVS

ANNVNCIANTVR

ALPHABETVM . BARMANVM . SEV . BOMANVM

REGNI . AVENSIS

QVOD . NVNC . PRIMVM

TYPIS . SAC. CONG. DE . PROP. FIDE

INCISVM . PERCVSSVM . CONFLATVM

ET . EXCVSVM . EST

ET . CVIVS . SONO . ET . LITTERIS

INDICIS . GENTIBVS . TRANS . GANGEM

CATHOLICAE . VERITATES . TRADVNTVR

MINISTERIO . CLERICORVM . REG. S. PAVLLI

STEPHANVS . BORGIA

A . SECRETIS . SS. CONGREGATIONIS

OB . INSIGNEM . ERGA . SE . VOLVNTATIS

ET . INDVLGENTIAE . EIVS . EFFECTVM

BEATISSIMO . ET . CLEMENTISSIMO . PRINCIPI

LIBENS . MERITO . OBFERT

Digitized by Google

LECTORI
ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praeſes Typographiae Sacrae Congregationis de Propaganda Fide.

I. *Divina illa idiomatum chariſmata, quibus peculiari, ac caeleſti prorſus largitate, ac privilegio donati fuerunt Apoſtoli, ut cunctis gentibus linguarum numero diverſis Evangelicas veritates praedicarent, adumbrare, aemulari, vel potius compenſare nititur Sacra Propagandae Fidei Congregatio, dum varia exoticarum linguarum genera conſectatur, quae ſuis typis exprimat, quaeque Fidei Praeconibus, quos ſuis ſumptibus in longinquas regiones ablegat, tamquam inſtrumenta praeſentiſſima, quibus inſtruantur, & commendentur, comparet, atque proponat. Poſtquam poſtremis hiſce temporibus de Indicis linguis potiſſimum ſollicita Tibetanae, ſeu Tangutanae, Brammhanicae, ſeu Indoſtanicae, & Malabaricae, ſeu Samſcrudonicae, quibus nos pro viribus iam praefari ſtuduimus, Alphabeta, typographicis omnibus formis inſtructa, perficienda curavit, & aliquot etiam Chriſtianae Fidei rudimenta iiſ-*

dem expreſſa edere ſategit, animum tandem Barmano, ſeu Bomano idiomati applicuit. Commode eiuſdem idiomatis apices, & elementa accurate deſignata ad nos attulit elapſo anno ex Peguenſi Miſſione redux Melchior Carpanius Laudenſis, ex Clericis Regularibus Sancti Paulli, qui Barnabitae appellantur, quibuſque nimirum Fidei noſtrae propagatio in vaſtiſſimo Avae Regno, & ſacrorum operatio in XIII. *Eccleſiis per hoc ipſum Regnum diſperſis concredita eſt. Cum enim ipſe incoleret potiſſimum Vrbem, quae* Rangon *audit, quaeque portum ad Peguenſe Regnum pertinentem parat, & Avae apud Regem ipſum, & in Tavai regionibus, quibus erudiendis uſque ab anno* CIƆIƆCCLXIV. *addictus fuerat, moras traxerit, facile eidem fuit & exactas characterum formas, & ipſius idiomatis peritiam conſequi, quorum omnium ope huius Alphabeti ſculptura, percuſſio, & conflatio recte per operas noſtras flaturariam artem exercentes perageretur, atque prelo committi poſſent tum huius linguae primiora ſpecimina, tum etiam Chriſtianae noſtrae doctrinae Compendium.*

II. Huius linguae, quae Avae potiſſimum uſurpatur, ceteriſque praeſtat idiomatibus, extenſionem per reliqua ſive Regna, ſive Provincias Avae Regi ſubiectas, atque huius Regni, ceterarumque ditionum fines ita accurate deſcripſit

Carpanius noſter, ut ad ipſum amandare Lectores noſtros nunc praeſtet. Tum horum populorum omnium ſuperſtitionem, qua & Numen Godoma *colunt, & abſurdas de mundo, & anima opiniones fovent, late etiam ipſe proſequitur, ut haec dumtaxat nunc innuiſſe ſit ſatis. Tandem ea attingit de Bomanorum gente, quae exactiora, quam quae Mendezius Pintius, Morerius, Martinierreius, aliique, & ampliora, quam quae deſignavit Raynalius* (1), *haberi debeant. Barmanam igitur linguam proponimus, quam ita appellare placuit, ut ea ſtaret etiam nomenclatura, quae primum ab Europeorum errore, ſeu vitioſa pronunciatione profecta, locum dein obtinuit in geographicis libris, tabuliſque, quaque deſignari vulgo coepit ea gens, quae trans Gangem in Aſia ad gradum vigeſimum primum longitudinis eſt, quaeque Bomana potius appellanda eſſet.* Siquidem, *ut recte obſervat Bartholomaeus Ziegenbalgius, olim Danicae heterodoxae Miſſionis apud Indos Orientales Miniſter* (2),

---

(1) *Hiſtoire philoſophique, & politique des Etabliſſemens, & du Commerce des Européens dans les deux Indes. Tom. I. pag.* 342., *& ſuiv.*

(2) *Theſaur. Epiſtol. La-Crozian. Tom. I. pag.* 381. *Epiſt.* 319.

in mappis etiam geogrophicis, & libris hiſtoricis talia tantum inveniuntur regionum, urbium, & perſonarum nomina, quae Indus intelligere nequit, quia Europei omnes illas voces, & nomina, ex ignorantia linguae, falſo pronunciarunt, & exararunt. *Nulla ergo gens, nulla ditio, nulla urbs, nulla lingua, quae Barmana dici poſſit; cum potius Bomana* κατ᾽ ἐξοχὴν, *vel ex honoris cognomine harum omnium unaquaeque appellari conſueverit, quod ex huius linguae genio vel* magna gens, *vel* vir fortis, Bomas *nomine deſignetur;* ဗဟ bo *enim* caput, *&* praeſes, မေဒါ mah *vero* vir *vocitatur. Quapropter Barmanae linguae litteras Carpanius noſter ita proponit, ut figuram primum, deinde nomen, tum nominis explicationem, ac demum poteſtatem adducat. Neque ea praeterit, quae pronunciationi recte inſtituendae opportuna eſſe poſſint. Exhibitis vero radicalibus litteris, quae* XXXIII. *numerantur, & in ſchemate etiam aere inciſo, quod ad Prologi calcem dabitur, exprimuntur, & quarum* VIII. *vocales, reliquae conſonantes ſunt, eas ſubdit, quae nonnullis nominibus adiiciuntur, vel etiam ad maiorem brevitatem uſurpantur; tum quae primi generis ſunt, quaeque ex adiunctis ſyllabae fiunt; hinc ſigna, quae iiſdem lit-*

teris addita eumdem habent ſonum; dein genus aliud ſyllabarum, quod locum habet tantum cum nonnullis litteris, quae aliud ſignum praeter ſuperiora adnexum habent, fiuntque ſyllabae compoſitae; ac tandem tertium, ceteraque ad decimum uſque ſyllabarum genera, quae variis inſtructa ſignis varios ſonos efficiunt. Cetera vero, quae tirones ſcire praeſtat, ut ad legendum ſe componant, & ut linguae genium deprehendant, proſequitur in Prologo. Opuſculum claudunt Chriſtianorum preces, Symbolum Apoſtolorum, & Praecepta Decalogi in hoc ipſum idioma converſa.

III. Tandem alterum Alphabetum proponit, quod lingua Palì, *ſive* Balì, *ſive* Balia *appellatur, quodque laudato ſuperius ſchemate aere inſculpto exhibetur, & illuſtratur in Prologo. Haec lingua, quae totidem XXXIII. conſtat elementis, vetuſtiſſima eſt in Avae Regno, & arcana, utpote quae a Talapoinis (quod Monachorum genus eſt) unice colatur; quemadmodum a ruſticis in ſilvis lingua altera* Carian *dicta pronunciatur, quae ſibilis ſcatet, & ex monoſyllabis coaleſcit, ut nihil cum ceteris commune habeat. Hoc autem idiomate* Palì *exaratus eſt liber* Kammua, *ſeu Codex ordinationum, caeremoniarum, praeceptorumque omnium ad religiouem pertinentium, qui etiam in Regno Peguen-*

ſi, Siamenſi, Laoſenſi, & Arakanenſi obtinet. Huius Proemium idcirco a Carpanio noſtro in eodem ſchemate adducitur, qui nimirum illud excipere potuerit ex elegantiſſimo eiuſdem Kammua *exemplari, quod ſecum in Italiam adduxit, ac dein dono dedit ampliſſimo S. R. E. Card., & S. C. de Prop. Fide, eiuſque Typographiae Praefecto Ioſepho M. Caſtellio, ex cuius dein munificentia ceſſit huic noſtrae Collegii Urbani Bibliothecae. Lingua Palì memoratur etiam a Kaempferio* (1), *qua Buttam Deum, de quo tam docte, tam copioſe, tamque eleganter diſſeruit Vir Cl. Auguſtinus Antonius Georgius* (2) *Eremitarum Auſtinenſium Procurator Generalis, & Litterariae Reipublicae decus eximium*, Sammona Khodum *a Siamenſibus, &* Sammana Khutama *a Peguanis appellatum teſtatur. Sacram hanc linguam innuit inſuper Maturinus Veyſſierreius La-Crozius* (3), *quam quidem uſurpatam aſſerit in regnis Laos, Pegù, Cambodienſi, & Siamenſi, quamque cum ceteris Indicis litteris, quibus Brachmanes, Malabares, Ceilanenſes, Siamenſes,*

---

(1) *Hiſtor. Iapon. Tom. I. pag.* 208.

(2) *Alphabet. Tibetan. paſſim.*

(3) *Cit. Comment. Epiſtol. La-Crozian. Tom. III Epiſtol.* 42. *pag.* 85.

& Iuvanes utuntur, ſatis inter ſe, etſi mutatis pro genio gentium apicibus, convenire contendit.

IV. Unde Alphabetum Bomanum, & ali mutuati fuerint Avenſes, penes quos cum imperii ſede utrumque potiſſimum praeſtat, Carpanius noſter exquirere interim promittit qui tamen a Perſica manare nunc putet. Ceterum La-Crozius ipſe (1), ut nos etiam alibi advertimus (2), in ea fuit ſententia, ut cenſeret Indicas, & Tartaricas linguas omnes a Perſica, hanc vero ab Aegyptiaca originem ducere; quod ſane inficiatus eſt Theophilus Sigefridus Bayerius (3); qui interim tamen ſuſpicatus eſt, veteres Perſicas, quas Thomas Hydeius illuſtrare aggreſſus eſt, quamdam convenientiam cum Armenicis habere. Aſt multam Alphabetum Pali, quoad nonnullas litteras, ſimilitudinem habere videtur cum Armenicae linguae elementis, quae quidem nonniſi poſt ſaeculi IV. dimidium obtinuerunt, cum antea Armeni finitimorum populorum litteris, ſcilicet Perſarum, Syrorum, & Graecorum uterentur.

---

(1) Loc. cit. Epiſt. 9. pag. 22., & 23.

(2) In Praefatione ad Alphabetum Brammhanicum, ſeu Indoſtanicum Univerſitatis Kasì, §. IV. pag. XIII.

(3) Cit. Commerc. Epiſtol. La Crozian. Tom. I. Epiſt. 13. pag. 16.

Digitized by Google

tur (1). *Harum nonnullas heic recenſemus, ex conſilio, & ductu Georgii Bagdadii Anteplii Armeni, Monachi Congregationis Mechitarenſis Sancti Lazari, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide patriae linguae Profeſſoris ſcientiſſimi, quas proinde conferre cum Palicis apicibus, in aenea tabula inſculptis, facile poteris. Quare has accipe, & perpende; hae enim ſunt:* ա aip, զ za, ը jet, ղ ghat, մ mien, ն nu, ո ue, պ be, ռ ra, ս ſe, տ diun, ց tzo.

Tum Malabaricum etiam Alphabetum, quod prela noſtra primum litterato orbi communicarunt, ſcatet plurimis litteris, quae ad Armenicarum formas accedunt. Si hinc argumentum peti liceret de Indicarum litterarum origine, cum Armenicae non vetuſtiſſimae ſint, ut ſuperius innuimus, parum etiam antiquitatis tribui Indicis poſſet; aſt ſi ab Armenis, commercio ſuffragante, allatae fuiſſent litterae Perſicae, quibus ipſi antea utebantur, atque illae praeſertim, quas ex Zendica, & Pazendica ſcriptura eduxit Hydeius, forte remotior antiquitas iiſdem adſcribi, earumque origo Armenis quinetiam ac-

---

(1) *De origine, & antiquitate Linguae Armenae videndus Moſes Coronenſis ſcriptor ſaeculi IV., & v. Lib. III. Hiſtoriae Armenorum; Londini typis Wiſthonianis ann.* 1736.

cepta referri poſſet. Verumtamen in perquirenda rerum origine nonniſi veriſimilitudo conſectari poteſt, nec niſi dubitanter coniecturis aliquid tribuere decet.

v. Poeſi praeſertim, quae ſimilibus ſyllabarum deſinentiis potius, quam ipſo numero ſyllabarum condatur, gaudent Bomani. Ea nimirum utuntur in tractandis praecipue rebus ad religionem pertinentibus. Ita etiam conſcriptus eſt Codex Regularum, quae a Talapoinis obſervantur, Padimot *ab ipſis appellatus, qui palmis, quibus nomen* Ole, *conſcriptus, & Bomana lingua expreſſus ſervatur nunc in laudata Collegii Urbani Bibliotheca. Ibidem etiam proſtant nunc Epiſtolae Divi Paulli, Evangelia dierum omnium Dominicalium, Epiſtola Dogmatica, & Dialogus inter Miſſionarium, & Talapoinum, quae & eodem idiomate concepta ſunt, & iiſdem palmis conſignata. Acceſſit tandem Evangelium Divi Matthaei Bomanice loquens, & exceptum alio papyri genere, quod* Babora *alba nuncupatur. Haec omnia a Carpanio noſtro reſignata Cl. Praeſuli Stephano Borgiae S.C. de Propag. Fide a Secretis, in ſupraſcriptam Bibliothecam ex conſueta eiuſdem Praeſulis largitate migrarunt. Sed de idiomate, eiuſque Codicibus ſatis.*

vi. Nos tamen laetamur interea, omnium primos & Litterariae Reipublicae exhibuiſſe, & Catholicae Religionis incremento dedicaſſe

exoticum hoc Alphabetum, cuius nulla veſtigia in Tabula aenea XXVII. *Alphabetorum, quam a ſe reſtauratam, & auctam rurſus edidit anno* CIↃIↃCCLIX. *Carolus Mortonius Medicus, & Londinenſis Regiae Societatis a Secretis; nulla in celebri, & magna illa Alphabetorum collectione, quam adductis ducentis Orationis Dominicalis verſionibus, per totidem exotica elementa, & idiomata expreſſis, vulgavit Lipſiae anno* CIↃIↃCCXLVIII. *Ioh. Frid. Fritzius, & Beniaminus Scultzius; nulla in Syllabo altero Orationum Dominicalium a Cl. Chamberlaynio edito; ac nulla demum in magno Lexico Encyclopaedico, ubi plurium exoticarum linguarum Alphabeta adducta ſunt. Nunc id unum eſt reliquum, ut quae inſtrumenta parantur quotidie, quaeque inſtituuntur commoda ad Evangelicas veritates longe, lateque inter gentes, adhuc idolorum cultui foede mancipatas, diſſeminandas, quique iiſdem ſuffulti & inſtrumentis, & commodis ab hac noſtra Congregatione, tamquam ab inſtructiſſimo armamentario Praecones quocumque terrarum ablegantur, caeleſti virtute roborentur, ut & Beatiſſimi Catholici Orbis Rectoris, ac Magiſtri* PII VI. *votis, & ampliſſimorum Procerum Fidei Propagandae negotiis praepoſitorum ſtudiis, atque ſollicitudinibus uberrime reſpondeant. Tu, qui legis, haec boni conſulas, & vale.*

PROLOGUS
AD ALPHABETUM
BARMANUM SEU BOMANUM.

Regnorum Avae, & Pegù &c.

QUAE a Summis Pontificibus conſtituta eſt Sacra Congregatio de Propaganda Fide, ut per univerſum orbem Apoſtolicas Miſſiones promoveret, ac procuraret, eius nunc ſollicitudine, illud in publicam lucem prodit novae linguae Alphabetum propriis delineatum characteribus, quod non modo novitate ſua, verum maiori utilitate, & incremento Catholicae Religionis omnibus ſe probaturum confidimus. *Barmanorum*, ſeu verius *Bomanorum* haec eſt lingua, quae in *Avae* Regno Aſiae,

& in Orientali Peninſula trans Gangem fluvium locum obtinet, & ſedem. *Avae* Regnum Tibeto, & Tartaricae Sinae, ſive Tartariae Chinenſi finitimum eſt. Cingitur autem a Regnis *Pegù*, *Tangut*, *Laos*, *Caſsì*, vel *Aſſem*, & *Arrakan*. Vaſtiſſima regio eſt Galliarum Regno duplo amplior; ſed ſoli magnitudini hominum frequentia non reſpondet, immenſis enim tegitur ſilvis. Rex, qui hodie illi praeeſt Regno, *Miaſſa Pra* appellatur, & potentiſſimus eſt, nec tantum in Regno *Avae* proprie dicto dominatur, ſed & in Regnis *Tangù*, *Pegù*, & in planis, apertiſque regionibus Regni *Aſſem*, *Prum*, *Pagan*, *Martaban*, & in Provinciis *Tavai*, *Tenaſſerim*, Inſulaque *Negraliae*. In his locis omnibus *Barmana* lingua, ſi cunctis non eſt communis, aliis idiomatibus praeſtat, ac dominatur.

De origine gentis, quae haec loca

incolit, nil accurate definiri poteſt. Monumenta enim deſunt antiquitatis apud nationem adhuc rudem. Sed, ut in aliis terrae plagis multitudo populorum Borealium refluit, ſeſeque expandit in loca Meridionalia; ita duobus ab hinc ſaeculis immenſus Tartarorum exercitus ſub Rege *Chochiapon* (ſeptingenta hominum millia fuiſſe dicuntur) poſt ſuſceptam fruſtra contra Sinenſes expeditionem, ſeſe diffudit in Regna *Avae*, *Pegù*, *Martaban*, *Tenaſſerim*, *Siriam*, & *Arrakan*.

Novi iſti terrae hoſpites, & invaſores tunc primum appellati fuerunt *Barmani*, praeſertim a *Mendez Pinto*, quod inſcienter factum videtur. Neque enim proprium nomen eſt, vel veterum incolarum, vel eorum, qui cum illis commixti ſunt, eoſque domuerunt. *Bomani* appellari debebant; hoc enim nomen ſibi tri-

buunt, eoque gloriantur, cum virum fortem, ac magnum ſignificet.

Innumeras ſortis viciſſitudines experti ſunt hi populi, novique eorum Reges, donec anno MDCCXLIV *Sabon Bomanus* Regni Peguani Praefectus rebellavit, ſuumque exauctoravit Regem. Contra hunc tyrannum alter ſucceſſit nomine *Seminctò* genere Peguanus, qui antea *Talapoinus* fuerat; ſed cum plura nefarie, & crudeliter ageret, *Alom Pra* viventis Regis pater, accurrente libenter populo, qui *Seminctoum* oderat, bellum illi inferre non dubitavit, & de eo in captivitatem abducto triumphavit. Haec ſpeciminis loco dicta ſint de ſtatu civili harum Provinciarum. Fuſiora fortaſſe alibi.

De moribus, & religione horum populorum dicenda potius aliqua ſunt, quamquam parciſſime. Perpetuo inter eos turpe viguit Idololatriae genus. Ob multas

enim Regni perturbationes, & praecepta fabuloſa Talapoinorum, qui certo quodam numero congregati noſtrorum Clauſtralium more vitam, & domicilium commune habent, magna ſane morum corruptio, & quamplurimae, & portentoſae fabulae inductae ſunt. Inter cetera affirmant mundum hunc ex aliis iam conditis eſſe quintum ordine, aliis quatuor iampridem abſumptis partim ab igne, partim ab aqua, & ad nihilum redactis, omnibuſque his quatuor ſuum cuique Deum praefuiſſe contendunt longe alium ab eo, qui noſtris temporibus viget, ac dominatur. Ex quarto autem mundo in aquis ſubmerſo ſuperſtitem fuiſſe credunt unam arborem *Gondom* ab ipſis vocatam, unamque aviculam, ex cuius ſtercore mixto cum foliis ab illa arbore decidentibus, & ſuper aquis natantibus mollis quaedam maſſa primum effecta eſt, qua paul

latim obdurata, terrae praeſentis ſuperficies eſt orta, quae validis deinde motibus diſiecta, & concuſſa in ſeptem partes, & inſulas diviſa fuit, quibus totum orbem componi arbitrantur. Ea quoque opinione ducuntur mundum hunc abſumptum iri ab igne, cum hominum iniquitas completa erit. Superficiem mundi planam eſſe credunt, molem autem ipſius quadratam. Solem nocturno tempore latere putant abditum a tergo quorumdam inacceſſibilium montium, ex quibus illius Regni flumina decurrere opinantur.

Ut autem hominum explicent originem, aiunt bonos Genios, ſive Daemones, quos *Nat* ſolent appellare, involutos in ſubtiliſſima quadam materia, quam *Le*, aut ventum vocant, voluptatis cauſſa deſcendiſſe in ſemper viridem illam arborem *Gondom*, ex qua delapſi inter de-

ambulandum per mollem terrae ſuperficiem, adhaerente luto eorum pedibus graves facti ſunt, & ponderoſi, ut in altum ſeſe attollere, & per aera volitare amplius non poſſent. Hauſto terrae odore ita eorum exarſit concupiſcentia, ut cunctis ardor idem fuerit ſuam propagandi ſpeciem; cumque reperiſſent nonnullos diſſimilis formae, ac figurae, quaſi ludentes homines procrearunt, ſed ita corruptos, ut nihil aliud inter eos in deliciis eſſet niſi iniquitas, & peccatum; ſed elapſis tandem DCCCCXCIX. tranſmigrationibus *Godoma* praeſentis huius mundi, ut volunt, Deus, exemplo, praeceptis, ac Talapoinorum inſtitutione edoctos homines, ab iniquitate ad iuſtitiam, & ſocietatis conditionem deduxit. Belluas formatas dicunt ex putrefactione, grandiores vero ex aqua naſci affirmant.

Idea, quam de Divinitate habent gen-

tes iſtae, confuſa ita eſt, ut non ſolum credant ſimplicem hominem poſſe propriis meritis Deum fieri, verum, quod mirabilius videtur, Dei eſſentiam quamdam eſſe annihilationem contendunt. Nam cum beatitudinis ſpiritualis ideam non habeant, & ſolum afficiantur idea paſſionis, quam recipere materia poteſt, aſſerunt Divinitatem in eo ſitam eſſe, ut nequeat ab uno Ente in aliud converti: ſicque ut paſſioni non ſit obnoxia neceſſariam eſſe annihilationem. Admittunt igitur metempſychoſim, ſive tranſmigrationem, ſed ita, ut ſit bonorum operum praemium tranſmigratio in nobile aliquod animal, ut poena vitiorum tranſitus in viles belluas, vel vegetabilia. Infernum quoque decernunt gravioribus delictis, ſed ad ſtatutum tempus. Ab opinione vero Manetis, vel aliorum de duobus principiis ita longe abhorrent,

ut quamvis in Indicis regionibus haec opinio ſere communis videatur, a Barmanis morte mulctentur illi, qui *Calocum*, ſeu ſacrificium offerunt *Pelù*, quamvis hoc olim Peguanis permitteretur.

Barmani imaginandi vi pollent, & perſpicacia; ſtratagemmata enim, aſtutia in bellis, tot, tantorumque populorum regimen, & cum Europeis negotia id aperte teſtantur, quorum una vox eſt, quoad ſagacitatem, ipſorum licet fraudes, & latrocinia non imitentur, Sinenſibus anteire. Quin immo Barmani (ſi negotium cum Europeis habentes demas) iure prae Indis glorientur de ſumma pacis tempore humanitate, hoſpitalitate, erga Deum & maiores obſervantia, divinaeque indignationis metu. Ab otio, & voluptatibus, praecipuis Indorum vitiis, abhorrentes aſſiduus exercet labor, luctantes, in ſtadio currentes, difficiles agentes choreas, equos, elephan-

tes domantes, per flumina ſcaphas trahentes, ac ideo laudabiles, quia nulla neceſſitas; his enim Oryza, ac tenelli frondium vertices cum Poch, ſeu putrido piſce ſale, reſolutoque pipere longo mixti ſatis ſunt ad victum; & ex picto goſſypio pannus circa renes cinctus petaſum, ſubuculam, femoralia, caligas, linteum, ſtragulum praeſtat.

Viget apud Barmanos Polygamia, & primo conſanguinitatis gradu, quem & ipſi deteſtantur, excepto, ceteros non obſervant: hinc frater defuncti fratris relictam ducit uxorem. Nullis feminae clauduntur aedibus, ſed demptis ancillis, ſeparatim vivunt; filii matris ſortem ſequuntur. Severe puniuntur adulteria. Nulla tamen adoleſcentulae infamia, noto amaſio. Si maſcula proles, patris eſt, quoties poſt partum, & pro puerperio mulieri ſuppeditarit alimenta;

femina vero matris. Corruptae, viro non renuente, cui volunt, nubunt. Pro utraque parte ſub quibuſdam conditionibus ſtat divortium. Natos, praeſertim mares uſque ad idololatriam diligunt. Defunctorum corpora publico, ſolemnique ritu extra urbem concremant; at infantes in utero, vel in ortu cum matre decedentes una ſimul adhibitis facibus, & bellici tormenti ſtrepitu ad malos fugandos ſpiritus noctu ſepeliuntur. Haec porro ſuperſtitio, ceteraeque innumerae, quae in illis locis vigent, promoventur a Talapoinis, quibus non parum lucri accreſcit ex iis eleemoſynis, quas frequentes, largaſque exigunt, cum in domos a malis *Nat* vexatas ſe conferunt. Hi quidem Talapoini, quod ad Idololatriam, ſuperſtitionemque ſpectat, callide componunt, ac moderantur. Eorum numerus eſt quidem non exiguus: Monachorum

more vivunt in varias ſedes diviſi, quae in Barmanica lingua *Bao* appellantur. Caelibem profitentur vitam, eaſque ſervant leges, quae in binis libris eorum continentur, quorum alter *Kammuà*, alter vero *Padimot* appellatur. In primo horum librorum eae caeremoniae deſcribuntur, quibus utuntur, cum aliquis in eorum coetum admittitur, in quem ingreſſi tirocinium quoddam exercent uſque dum principem *Bao* locum obtineant. Varias pro variis gradibus veſtes induunt. In ipſo autem ingreſſu veſtem ſumunt flavi coloris, de hoc enim colore gaudent Talapoini. Tunicae huic flavae ſtolam ſuperimponunt, quae ab humero ad dexterum latus decurrit, totamque veſtem zona cingunt. Cum vero ad ſecundum gradum, qui *Pinzen* dicitur, adſcendunt, aliam veſtem inſtar magni pallii ſumunt, quam retinent cum ad primatum *Bao*

perveniunt. Etſi caelibatum, ut diximus, Talapoini ſervent; hanc tamen vitae rationem deſerere impune poſſunt, uxoremque ducere, dummodo per integrum annum capite tonſo, alba veſte induti, (quae poenitentiae ſtatum, & argumentum indicat) apud aliquem *Bao* commorentur; quibus omnibus cum ſatisfecerint, mulieres quotquot volunt, ducere poſſunt. Dignum praeterea conſideratione eſt, Talapoinos non ſolum obedientiam praeſtare ſolitos Principibus illis, qui *Bao* praeſunt, verum etiam aliis in variis provinciis manentibus, qui omnes ſubiecti ſunt cuidam communi Rectori, ad quem in multis occaſionibus appellationis cauſſa confugiunt.

Neque homines tantum Talapoinorum inſtitutiones, ſed multae etiam mulieres eaſdem profitentur. Ex his nonnullae ſimul cohabitant, plerumque fere apud

aliquem *Bao*, aliae vero in privatis eorum domibus. Hae veſtibus albi coloris gaudent, capite autem raſo, & quamdiu in hac vitae conditione manent, tamdiu caelibatum ſervant.

Sed veniamus tandem ad illum, quod exhibendum propoſuimus, Alphabetum linguae *Barmane*, ſeu *Bomanae*. Illud obſervatione primum dignum eſſe exiſtimo, quod in his regionibus cum chartae conficiendae artificium ignoretur, in quo Sinenſes, aliique populi excellunt, litteras efformare ſolent ferrei ſtili ope in palmarum foliis, quae *Ole* dicuntur (*a*). Bar-

(*a*) Folia, quae Barmani adhibent, in Regno Avae ſunt ſingularia, quippe quia nonnulla reperiuntur, quae latitudine pollices octo magis, & longitudine tres cubitus ſuperent, cum alibi nec plus lata, quam larga quatuor tantum pollices aequent. Arbor, unde emittuntur, non eſt a communi palma diſſimilis. Haec tamen centum adhuc annos perdurat, ſed producto fructu, nec die ſuperſtes vivit. Huiuſ

mani vero praeter has *Ole* quamdam peculiarem habent chartam, quam dicunt *Babote*(*a*), ſupra quam nigro colore imbu-

---

modi fructus, quoad externam apparentiam, a noſtris ſilveſtribus malis non diſtinguuntur. Eruditiſſimus, neque umquam labore vincendus, Illuſtriſſimus Praeſul Stephanus Borgia in Congregatione de Propaganda Fide a Secretis praeter ferreum ſtilum, qui ad ſcribendum apud Barmanos in uſu eſt, dono etiam dedit eiuſdem Sacrae Congregationis Bibliothecae cum Evangelia, quae per annum in Miſſa leguntur, tum B. Paulli Apoſtoli Epiſtolas, & Dialogum Talapoinum inter, & Miſſionarium, denique *Padimot*, hoc eſt eorumdem Talapoinorum Regulas, omnia in hiſce *Olis*, characteribus, Barmanaque lingua impreſſa.

(*a*) Ad hoſce efformandos libros quoddam glutem componunt ex cannae viſceribus, quam vocant *Banbù*, ſed pro validiori cohaerentia goſſypii partes, & gummam addentes. Ad tres, ſive etiam quatuor cubitus ea ſolia deducunt, ut, quoad craſſitiem, ab noſtra craſſiori charta non diſſimilia eſſe videantur, quae in plures partes complicant ad maiorem ſcribendi commoditatem. Carbo, quo inficiuntur, retinetur a gumma, dum gluten formatur, impoſita, ſaxumque, quo perliniuntur, iis imperti-

tam litteras inducunt, quos albo ſaponario lapide delineant. In publicis tabulis has adhibent *Babote*, itemque in actis iudicialibus, ceteriſque huius generis rebus. Scribunt autem more noſtro a laeva in dexteram, in quo communicant cum finitimis nationibus Siamenſium, & Tibetanorum. Interpunctionis ſignis ad diſtinguendam orationem non utuntur, ſed continua litterarum ſerie ſine illis, quae maiuſculae appellantur; finem vero ſen-

tur nitorem. Saponaceum lapillum ad ſcribendum adhibent. Si ſcriptum non amplius inſervit foliis *Bethel*, (quod quaedam aromatica arbor eſt) aut aliis herbis admotis folium renovant, ut iterum inſerviat. In Bibliotheca de Propag. Fide una ex his *Babotis* aſſervatur Barmanum continens Alphabetum a clariſſimo Regis Avae Scriba *Babaſcian* Armeno delineatum, quae plurimum iuvit in noſtra impreſſione, ſicuti etiam aſſervatur S. Matthaei Evangelium in linguam Barmanam, characteribus Barmanis tranſlatum, noſtroque atramento ſuper *Babotam*, nullo adhuc infectam colore, conſcriptum.

tentiae notant duabus lineolis deorſum ductis ıı, vel duobus punctis, ſive clauſis, ſive apertis. Conſtrutio autem, vel circuitus eorum periodorum eſt Orientalium difficillior; deſunt enim illis particulae, quae conſtituunt periodorum nexum, & verba traiiciunt, & invertunt ita, ut confuſio, non periodus videatur. Unum aut alterum exemplum afferam, ut hoc quiſque per ſe videat. In introductione ad librum Kammuva, ſive ad Tractatum de ordinatione, haec ſunt prima eius verba: *Hominibus Nat Bruma viventibus omnibus obſequium oblatum omni ratione excellentiori ut recipere meretur, qui omnia ſcit, videt illo Domino Deo ſit*. Quae aptiori ordine ſic collocanda forent: *Illo Domino Deo, qui omnia ſcit, & videt, ut meretur recipere oblatum ſit ab hominibus a Nat, a Bruma, & a viventibus omnibus obſequium*

omni ratione excellentiori &c. Et in Padimot, ſive libro regularum Talapoinorum cap. 1. *Pater, qui non deponat veſtem hominesſaeculares operas ſolitas ſenſuales agendo turpiter commiſcendo ſe quae amittere facit ſuam conditionem culpam incurrit.* Quae rectius dicentur: *Pater, niſi veſtem deponat in culpam incurrit, quae facit ut amittat ſuam conditionem, agendo operas ſenſuales, vel ſe turpiter commiſcendo, ut ſolent homines ſaeculares.* In eorum familiari ſermone verbum poſtremum obtinet locum: ſicque dicunt: *Je jughe*: aquam ferte: *ein ſoa*: domum ite: *bene ſidele*? bene habetis? Docere ſolent prima rudimenta canendo, qui eſt mos omnium fere Orientalium. Quod haud ſcio, utrum ab ipſis fiat ad ſublevandum puerorum faſtidium, an ut canendo expeditior lingua evadat, & ſe praeparet ad promptitudinem illam neceſſariam commotionibus, queis utuntur

in pronuntiando, vel ad quamdam praeſeferendam venuſtatem, cum in verborum clauſulis neſcio quis dulcis ſonus remaneat. In his enim, quae bene pronuntiandi laudem oſtentant neſcio quid auditur, quod delectat; contra vero vulgares homines cum loquuntur neſcio quid ruſtici, aſperique in auribus imprimunt: hac ratione vulgaris ita dicet: *Mocambu*, *Soa*, *Laghe*, *La &c.* Non eſt bonum, Ite, Venite, Pulchrum &c. Iuvenis vero rite educatus vel nobilis dicet: *Mocambude*, *Soae*, *Laghene*, *Laee*; non fortiter exprimens adiectam litteram, vel particulam, ſed ea ratione, ut ſuaviter audiatur, quaſi in labris deſinens.

Nominum diminutorum etiam copia Barmanis eſt, ita mulier apud illos vocabitur *Mi*, ſive ignis, & puella infans *Migle*, ſive igniculus, *Lugle*, infans, *Coele*, catulus, &c.

Haec autem cum potius Grammaticae conveniant, quam noſtro huic Prologo, libenter praetermitto. Hoc opus optime praeſtare poterit Illuſtriſſimus Praeſul Iohannes Maria Percoto Epiſcopus Meſſolenſis, & Vicarius Apoſtolicus in illis Miſſionibus, ac Barmanae linguae peritiſſimus, qui iam mei diſceſſus tempore eius linguae Grammaticam eo perduxit poſt magnos labores, ut Vocabularium etiam confecerit, in quo verba Latina reſpondent Luſitanis, & Barmanis, quod aliquando haud difficulter in lucem edetur novorum characterum typis, quos Sacra Congregatio de Propaganda Fide Chriſtianae Religionis promovendae ſtudioſiſſima, ut conflarentur, commode iuſſit, opere, & cura omni laude digna Eminentiſſimi eiuſdem Sac. Congreg. Praefecti Card. Ioſ. Mariae Caſtellii, necnon ampliſſimi Praeſulis D. Stephani Borgiae, qui eſt a Secretis ipſius Sacrae Congregationis.

Quemadmodum vero ita comparata eſt hominum mens, ut numquam qüieſcat, niſi ad aliquem ſtatutum terminum perveniat, ita mihi non defuturi videntur, qui hoc Alphabetum percurrentes contenti non ſint noviſſe illam gentem, in qua eſt in uſu, ſed deſiderent ſcrutari, utrum Barmani horum characterum ſint inventores, an alii, & unde in ipſos manarint, vel ſaltem ex qua radice proficiſcantur. Quiſque per ſe facile perſpiciet Barmanorum characterum radices, ſi convertat oculos in characteres linguae *Palì*, ſive *Balì*, ſive *Balía*; quae in illis regionibus ſacra eſt lingua, & antiquiſſima, quaeque ſemper ſuam ſimplicitatem ſervavit, quam unam diſcunt Talapoini. Ad calcem vero Prologi ſpecimen ponitur characterum linguae *Palì* (*a*), quod conſule.

(*a*) Anno 1689. Dñs de le Loubre Extraordina-

Ex qua vero mundi plaga haec ſacra lingua in haſce regiones venerit, & quaenam eius ſit origo, difficile admodum eſt decernere. Nonnulli quidem aſſerunt has litteras ex vetuſtiſſimis Hebraicae linguae characteribus deductas fuiſſe, & derivatas. Alii vero ab Aegyptiis ortas eſſe contendunt tum has, tum ceteras litteras linguarum Aſiae, ac Orientis. Nobis vero ab Hebraeis primum, dein a Perſicis, ob populorum commixtionem, & communicationem dimanaſſe vero ſimilius videtur. Aſt hu-

---

rius ad Siami Regem Galliae Regis Legatus, quoſdam ex *Alphabeto Balì*, ſeu *Palì* characteres in Europam retuliſſe credidit; at deceptus fuit; quandoquidem ii non aliud ſint, quam characteres, ſive litterae Barmanae, & Regni Laos. Vid *part. II. ſol.* 78. &c.

In hunc pariter errorem inciderunt Critici Collectores generalis itinerationum hiſtoriae, Hagae Comitum editae ſub anno 1755. *Tom.* 12. ſol 264. &c.

iuſmodi argumentum, & cetera ad Bomanae gentis originem pertinentia alibi diſcutienda relinquimus; cum anguſtus ille circulus, intra quem conſtituti ſumus, excurrendi facultatem neget.

Ad rem igitur noſtram deſcendamus. Barmani in ſuo Alphabeto numerant XXXIII. litteras radicales, licet careant litteris *Q*, & *F*, quibus ſupplent littera ၯ ideſt *Ku*, & ၑ ideſt *Pha*. Incipiunt ab က, ſeu *Kaghì*, ideſt *Ka* magnum, & terminant cum littera အ, ſeu *A*.

Vocales autem habent octo, quae ſunt: ဣ, vel အည်, & ſignificat *I* cum impetu eiectum e pectore. Alter *I* ဣ်, vel အိ, ideſt *I* ambiguum, neque breve, neque longum, & tandem tertium *J* aeque longum, ſed expreſſum protrahendo vocem ita efformatur ဤ, vel အီ.

Duos habent *U*. Primum, quod eſt naturale, ſcribunt ဥ, vel အု. Alterum expreſſum protrahendo vocem eſt ဦ, vel အူ.

Littera *E* expreſſa ſono quodam compreſſo, & ſtrictis labiis ſcribitur ဧ, vel အေ.

Duo quoque habent *O*. Unum labiis apertis pronunciatum, & ſcribitur ဩ, vel အော. Alterum apertum, & productum, ut ဪ, vel အော်.

Punctum deſuper, vel ſupſcriptum; Linea curva, vel recta, antea, vel poſtea collocata, aliquando efficiunt ſenſum diverſum, aliquando vero eſſe breves, vel longas ſolum demonſtrant, ut videbimus.

Abbreviaturae duae ſunt in littera

ကွ , vel ကွေ , ideſt *Koe* , & in *Naik* နိုက် , vel နိုက် .

Naſales ſunt quinque . Sunt au-tem ဉ ideſt *Nba* . ဣ , ſeu *Gna* . ဏ *Na* , မ *Ma* , ဗ , ex quo efformatur *Va* .

Ja ယ , & *Ra* ရ ex adiucta linolea ျ : ရှ faciunt *Scia* .

Littera လ *La* , cum linea inferius inflexa လျ reddit ſonum ſpecialem , in ea enim pronunciando efformatur ventum , linguae cuſpide ad ſuperiorem partem palatus immota manente .

Uni litterae aliam ſuperimponunt litteram ad indicandum brevem eſſe , aut longam , ut ဂိ , vel ဂီ *Ghi* , & *Ghj* : interdum etiam ut aliam enuncient vim : ut က *Ka* , ကိ *Ki* .

Litterarum genera ſunt decem . Sim-

plices , & radicales , ut က · အ &c. *Ka* , & *A*. Vocales , octo , ut ſuperius .

Compoſitae ex littera ſuperius notata , ut *Gha* ဃ , *Zba* ဈ , *Na* ဏ , *Ta* ဌ &c.

Aliae notatae ex duabus lineis parallelis deſurſum tendentibus , ut ကျ *Khia* , ပျ *Pia* , ဖျ *Phia* , လျ *Lia* &c.

Non deſunt circumclauſae a curva quadam linea , quae etiam mutant poteſtatem , & ſonum in *Ra* , & in *Ja* promiſcue , ut ကြ *Kra* , ငြ *Nra* , ပြ *Pra* , မြ *Mra* &c.

Compoſitae a pluribus earumdem litteris , vel etiam aliarum , quae omnes accento adiuncto in fine fiunt conſonantes , ut ကက် *Kek* , ကတ် *Kat* , ခက် *Khek* , ခတ် *Khat* , စစ် *Zzit* , ငှန် *Nghan* &c.

Litterae primi generis , vel radicales ,

ſemivocali ſubſcripta conſtituunt ſeptimum genus, ut ကွ *Koa*, ခွ *Khoa* &c.

Compoſitae vero ex tertio, quarto, & ſeptimo genere formant genus octavum, ut ကြွက် *Kruek*, ခြွက်.

Nouum genus fit ex duabus litteris, & ex duobus lineis clauſis deorſum parallelis cum accentu in fine, ut ကျက် *Kiek*, ချက်, လျယ် &c.

Poſtremum denique genus efficitur a quatuor litterarum generibus, quae ſine aliquo puncto poſitae exprimunt tantum eorum ſonum naturalem ကော် *Ko*.

Si habent duo puncta fiunt longae, ut ကော်း &c.

Si ſolum habent punctum ſubſcriptum fiunt breves ကော့ &c.

Quae litterae omnes ſimplices, ac coniuctae, quae reddunt unicum ſonum,

formant numerum 1069., maioremque etiam efficerent, & plurium millia ſuperarent, ſi eas ſingulatim enumerare vellemus. Vale.

ALPHABETUM BARMANUM *SEU* BOMANUM.

Figura. *Nomen*. *Explicatio nominis*. *Poteſtas*.

က Kaghì. Ka magnum. Ka
Nibil differt a k *latino*.

ခ Kagoè. Ka parvum. Kha
Additur h *ad innuendam aſpirationem, ſeu ſonum gutturalem*.

ဂ Gane Ga parvum. Ga
Eſt eiuſdem ſoni ac ga *latinum*. *Viciſſim* ga *pro* ka, *ſeu* ca, *&* ka *pro* ga *uſurpatur*.

ဃ Gaghì. Gha magnum. Gha
Eſt leniter aſpirata, parumque in uſu.

Figura . *Nomen* . *Explicatio nominis* . *Poteſtas*.

င Ngha. Vocarunt maiores. Ngha
N. *nonnibil cum naribus*, g *vero leniter pronunciatur*. *Sed non ſatis apte res exprimitur*; *habet aliquid peculiare Europeis minus notum*.

စ Zzalun. Cum parvulo oculo. Zza
Pronunciari ſolet veluti cum duabus zz.

ဆ Zzhalein. Compoſita. Zzha
Eſt eiuſdem ſoni litterae ſuperioris, *additur* h *ad innuendum ſonum gutturalem*.

ဇ Zagoè. Cauda diviſa. Za

ဈ Zaminzoè. Habens mem̃.adñ. *Za*
Eiuſdem vocis ſuperioris litterae; *ſed haec parum uſitata*.

ည Gna. Ita maiores. Gna

Figura . Nomen . Explicatio nominis . Poteſtas .

ဋ Tadegnengheit . Cũ ſinu unco. Ta
Raro admodum adhibetur .

ဌ Thaunbè . Ut roſtrum anſeris . Tha
Habet ſonum gutturalem .
Nullum ferme habet uſum .

ဍ Dajengaup . Pectore inflexo . Da
Raro adhibetur .

ဎ Dhajemoup . Pectus ut coci . Dha
Eſt leniter aſpirata , & fere nunquam uſurpata .

ဏ Naghì . Magnum . Na
Quamvis ſit na *magnum, &* na *parvum , utriuſque idem eſt ſonus .*

တ Taunpu . Brevis , & pinguis . Ta
Quandoque ſonat proinde ac da . *Littera maxime uſitata.*

ထ Thazendù . Ut cõpedũ Eleph. Tha
Habet ſonum gutturalem .

Figura . *Nomen* . *Explicatio nominis* . *Poteſtas* .

ဒ Dadoè . Figurae parvae . Da

ဓ Dhaochiaik . Scribebatur ဓ . Dha
Sonus educitur a gutture , ſed vix percipitur ab advenis . Haec littera cum ſuperiori vix aliquando adhibetur .

န Nanghe . Parvum . Na
Eſt uſitatior , quam na *magnum .*

ပ Pazauc . Figurae directae . Pa

ဖ Phactho . Clauſo ex una parte. Pha
Eſt gutturalis , & gravis ſonus . In exponendis nominibus propriis latinis a nobis adhibetur pro f, *qua littera caret lingua Barmana .*

ဗ Badechiaik . Superiori concava. Ba

Figura. Nomen. Explicatio nominis. Poteſtas.

ഭ Bhagoum. Figurae curvae. Bha
Eſt leniter aſpirata.

മ Ma. Nihil eſt peculiare. Ma

യ Ja. Hoc eſt pedibus inverſis. Ja
J conſonans, aliquando uſurpatur pro ra, *dicitur etiam* japel.

ര Ra. Etiam vocatur Ragauc. Ra
Quandoque molliter pronunciatur pro ja.

ല La. La
Eſt littera uſitatiſſima.

വ Va. Pinguis, & rotunda. Va

സ Sa. Sa
Ut audire eſt in iis, qui ex linguae impedimento non poſſunt pronunciare.

ഹ Ah. Ore veluti aperto. Ah
Aſpiratione.

Digitized by Google

Figura .	*Nomen* .	*Explicatio nominis* .	*Poteſtas* .
ဠ	La .	La magnum .	La

Raro uſurpatur .

အ	A .		A

Litterae adjectae in nonnullis nominibus, vel etiam ad maiorem brevitatem uſurpatae .

Fig.	*Cum his comũtatae.*	)(Poteſtas , & ſonus.
ဣ	အည်	I *breviter* , *&* *ſubito motu e pectore eductum* .
ဤ	အိ	I *nec breve* , *nec longum* .
ဤ	အီ	J *longum* , *ſeu voce protracta pronunciatum* .
ဥ	အု	U *vocale* .
ဦ	အူ	U *voc. Sed voce aliquantiſper in longum producta.*
ဧ	အေ	E *ſtrictis labiis prolatum*
ဩ	အော	O *apertis labiis pronunc.*
ဪ	အော်	O *ut ſuperius* ; *ſed ſimul in longum producta voce*

Uſitatiores, abbreviationes.

Forma. Aequipollens. Sonus.

၍ ရွေ Roe.

၌ နှိက် Naik.

Quinque litterae communes, quae ex adjecta ſubtus linea curva ſonum habent inter nares efformatum.

Figura. Poteſtas.

ငှ Nha.

ညှ Gna.

နှ Na.

မှ Ma.

ဝှ Va.

Duae litterae, quae ex adjectione eiuſdem linae curvae alium habent ſonum.

ယှ Scia.

ရှ Scia.

Altera, cui idem adjunctum praebet ſonum peculiarem. Efformatur enim ven-

tus ex ore explodendo linguae cuſpide ad ſuperiorem partem palatus immota remanente.

လ La.

Litterae primi generis, quae ex adjunctis fiunt ſyllabae.

က Kaghi re Ka

EXPLICATIO LEGENDI.

Kaghi re, *hoc eſt ſcribito, fit* ka.

ကာ Kaghi re khia Ka-

Kaghi ſcribito cum altero pede ာ *fit* ka *cum vocis productione, ſeu cauda in fine.*

ကိ Kaghi re lunghiten Ki

Kaghi &c. cum ſuperpoſito o *fit* ki.

ကီ Kaghi re lunghiten zancat Khi-

Kaghi &c. ſuperpoſito orbiculo ⊙ *fit* ki- *cum cauda &c.*

Digitized by Google

ကု Kaghi re tachiaumne Ku
Kaghi &c. una linea ⌊ *protracta ſit* ku.

ကူ Kaghi re nachiaumne Ku-
Kaghi &c. duabus lineis ⌊⌊ *ſit* ku- *cum cauda &c.*

ကေ Savetò kaghi re Ke
Praepoſito hoc ſigno ေ *kaghi ſcribito ſit* ke *ſtrictum*.

ကဲ Kaghi re nauzopit Ke
Kaghi ſcribito hoc ſigno ` *ſit* ke *apertum*.

ကော Savetò kaghi re chia Ko
Praepoſito hoc ſigno ေ *kaghi ſcribito pede adiecto* ာ *ſit* ko.

ကော် Savetò kaghire chia ſciezoto Ko-
Praepoſito hoc ſigno ေ *kaghi ſcrib. adiecto* ာ, *hoc ſignum* ʹ

extende ſit ko- *apertum, longumque .*

ကံ Kaghi re ſezeten Kam

Kaghi &c. cum parvo ocello ° *ſit* kam .

ကား Kaghi re chiamit Ka

Kaghi &c pede ာ, *duobuſque ocellis* း *ſit* ka *brevi, ſed gravi voce prolatum .*

Haec eadem ſigna addita his litteris eumdem ſonum habent , ut in ſequentibus videre eſt .

ခ	ခါ	ခိ	ခီ	ခု
Kha	kha-	khi	khii-	khu
ခူ	ခေ	ခဲ	ခော	ခော်
khu-	khe	khe-	kho	kho-
ခံ	ခါး			
kham	kha .			
ဂ	ဂါ	ဂိ	ဂီ	ဂု
Ga	ga-	ghi	ghi-	ga

ဂူ ဂေ ဂဲ ဂေါ ဂံ
ga- ghi ghi- gha- ghi

ဂါး
ghi-.

ဃ ဃာ ဃိ ဃီ ဃု
Gha gha- gha gha- gha

ဃူ ဃဲ ဃော ဃော် ဃံ
gha- gha gha- gha- gha

ဃား
gha-.

င ငါ ငိ ငီ ငု
Ngha ngha- ngha ngha- ngha

ငူ ငေ ငဲ ငေါ ငေါ်
ngha- ngha ngha- ngha ngha-

ငံ ငါး
ngha ngha-.

စ စာ စိ စီ စု
Zza zza- zza zza- zza

စူ စေ စဲ စော စော်
zza- zza zza- zza- zza-

စံ စား
zza zza-.

ဆ ဆာ ဆိ ဆီ ဆု
Zzha zzha- zzha zzha- zzha

ဆူ ဆေ ဆဲ ဆော ဆော်
zzha- zzha zzha- zzha- zzha-

ဆံ ဆား
zzha zzha-.

ဇ ဇါ ဇိ ဇီ ဇေ
Za za- za za- za

ဇဲ ဇေါ ဇေါ် ဇံ ဇါး
za za- za- za za-.

ဈ ဈာ ဈိ ဈီ ဈု
Zha zha- zha zha- zha

ဈူ ဈေ ဈဲ ဈော ဈော်
zha- zha zha- zha zha-

ဈံ ဈား *Haec littera raro*
zha zha- . *adhibetur.*

ည ညာ ညိ ညီ ညု
Gna gna- gna gna- gna

ညူ ညေ ညဲ ညော ညော်
gna- gna gna- gna gna-

ညံ ညား *Quia quae ſequuntur*
gna gna- . *in alphabeto quatuor litterae nullius ferme ſunt uſus, hic non ponuntur.*

ဏ ဏာ ဏိ ဏီ ဏု
Na na- na na- na

ဏူ ဏေ ဏဲ ဏော ဏံ
na- na na- na na.

ဏား
na- .

တ တာ တိ တီ တု
Ta ta- ta ta- ta

တူ	တေ	တဲ	တော	တော်
ta-	ta	ta-	ta	ta-
တံ	တား			
ta	ta- .			
ထ	ထာ	ထိ	ထီ	ထု
Tha	tha-	tha	tha-	tha
ထူ	ထေ	ထဲ	ထော	ထော်
tha-	tha	tha-	tha	tha-
ထံ	ထား			
tha	tha- .			
ဒ	ဒါ	ဒိ	ဒီ	ဒေ
Da	da-	da	da-	da
ဒဲ	ဒေါ	ဒေါ်	ဒံ	ဒါး
da-	da	da-	da	da- .
ဓ	ဓာ	ဓိ	ဓီ	ဓု
Dha	dha-	dha	dha-	dha
ဓူ	ဓေ	ဓဲ	ဓော	ဓော်
dha-	dha	dha-	dha	dha-

ဖံ	ဓား	*Hae duae litterae ſunt*		
pha	dha- .	*parvi uſus .*		
န	နါ	နိ	နီ	နု
Na	na-	na	na-	na
နူ	နေ	နဲ	နော	နော် .
na-	na	na-	na	na-
နံ	နား			
na	na- .			
ပ	ပါ	ပိ	ပီ	ပု
Pa	pa-	pa	pa-	pa
ပူ	ပေ	ပဲ	ပေါ	ပေါ်
pa-	pa	pa-	pa	pa-
ပံ	ပါး			
pa	pa- .			
ဖ	ဖါ	ဖိ	ဖီ	ဖု
Pha	pha-	pha	pha-	pha
ဖူ	ဖေ	ဖဲ	ဖော	ဖော်
pha-	pha	pha-	pha	pha-

ဖံ	ဖား			
pha	pha-.			
ဗ	ဗာ	ဗိ	ဗီ	ဗု
Ba	ba-	ba	ba-	ba
ဗူ	ဗေ	ဗဲ	ဗော	ဗော်
ba-	ba	ba-	ba	ba-
ဗံ	ဗား			
ba	ba-.			
ဘ	ဘာ	ဘိ	ဘီ	ဘု
Bha	bha-	bha	bha-	bha
ဘူ	ဘေ	ဘဲ	ဘော	ဘော်
bha-	bha	bha-	bha	bha-
ဘံ	ဘား			
bha	bhe-.			
မ	မာ	မိ	မီ	မု
Ma	ma-	ma	ma-	ma
မူ	မေ	မဲ	မော	မော်
ma-	ma	ma-	ma	ma-

မံ	မား			
ma	ma-.			
ယ	ယာ	ယိ	ယီ	ယု
Ja	ja-	ja	ja-	ja
ယူ	ေယ	ယဲ	ေယာ	ေယာ်
ja-	ja	ja-	ja	ja-
ယံ	ယား			
ja	ja‿.			
ရ	ရာ	ရိ	ရီ	ရု
Ra	ra‿	ra	ra‿	ra
ရူ	ေရ	ရဲ	ေရာ	ေရာ်
ra‿	ra	ra‿	ra	ra‿
ရံ	ရား			
ra	ra‿.			
လ	လာ	လိ	လီ	လဲ
La	la‿	la	la‿	la
လဲ	ေလ	လဲ	ေလာ	ေလာ်
la‿	la	la‿	la	la‿

လံ လား
la la‿.

ဝ ဝါ ဝိ ဝီ ဝု
Va va‿ va va‿ va

ဝူ ဝေ ဝဲ ဝော ဝော်
va‿ va va‿ va va‿

ဝံ ဝါး
va va‿.

သ သာ သိ သီ သု
Sa ſa‿ ſa ſa‿ ſa

သူ သေ သဲ သော သော်
ſa‿ ſa ſa‿ ſa ſa‿

သံ သား
ſa ſa‿.

ဟ ဟာ ဟိ ဟီ ဟု
Ah ah‿ ah ah‿ ah

ဟူ ဟေ ဟဲ ဟော ဟော်
ah‿ ah ah‿ ah ah‿

ဟံ	ဟား	*Littera, quae non poni-*
ah	ah‿.	*tur nūmquam eſt in uſu.*

အ	အာ	အိ	အီ	အု
A	a‿	a	a‿	a
အူ	အေ	အဲ	အော	အော်
a‿	a	a‿	a	a‿
အံ	အား			
a	a‿.			

Aliud genùs combinationum, ſeu ſyllabarum, quod locum habet tantum cum nonnullis litteris, quae praeter ſuperiora adiuncta, hoc alterum ျ ſignum, (quod dicitur *japen*, ſeu *ja* appenſum) adnexum habent, fiuntque ſyllabae compoſitae.

ကျ	ကျာ	ကျိ	ကျီ	ကျု
Kia.	kia‿	kii	kii‿	kiu
ကျူ	ကျေ	ကျဲ	ကျော	ကျော်
kiu‿	kie	kie‿	kio	kio‿

ကျံ ကျား
kiam kia.

ချ ချာ ချိ ချီ ချု
Khia khia khii kii khiu

ချူ ချေ ချဲ ချော ချော်
khiu khie khie khio khio

ချံ ချား
khiam khia.

ပျ ပျာ ပျိ ပျီ ပျု
Pia pia pii pii piu

ပျူ ပျေ ပျဲ ပျော ပျော်
piu pie pie pio pio

ပျံ ပျား
piam pia.

ဖျ ဖျာ ဖျိ ဖျီ ဖျု
Phia phia phii phii phiu

ဖျူ ဖျေ ဖျဲ ဖျော ဖျော်
phiu phie phie phio phio

ဖျံ ဖျား
phiam phia.

မျ မျာ မျိ မျီ မျု
Mia mia_ mii mii_ miu

မျူ မျေ မျဲ မျော မျော်
miu_ mie mie_ mio mio_

မျံ များ
miam mia.

လျ လျာ လျိ လျီ လျု
Lia lia_ lii lii_ liu

လျူ လျေ လျဲ လျော လျော်
liu_ lie lie_ lio lio_

လျံ လျား
liam lia.

Tertium genus combinationum, quae fiunt ex linea circa litteram ducta (, quae dicitur *rit*, ſeu circumvolutio, quae importat ſonum *ra*, quandoque uſurpa-

tum promiſcue cum ſuperiori *ja*. Habet uſum ſolum in ſequentibus litteris.

ക്ര	ക്രാ	ക്രി	ക്രീ	ക്രു
Kra	kra‿	kri	kri‿	kru
ക്രൂ	ക്രെ	ക്രേ	ക്രൊ	ക്രോ
kru‿	kre	kre‿	kro	kro‿
ക്രം	ക്രഃ			
kram	kra :			
ഖ്ര	ഖ്രാ	ഖ്രി	ഖ്രീ	ഖ്രു
khra	khra‿	khri	khri‿	khru
ഖ്രൂ	ഖ്രെ	ഖ്രേ	ഖ്രൊ	ഖ്രോ
khru‿	khre	khre‿	khro	khro‿
ഖ്രം	ഖ്രഃ			
khram	khra.			
ങ്ര	ങ്രാ	ങ്രി	ങ്രീ	ങ്രു
Nra	nra‿	nri	nri‿	nru
ങ്രൂ	ങ്രെ	ങ്രേ	ങ്രൊ	ങ്രോ
nru‿	nre	nre‿	nro	nro‿

နြံ နြား
nram nria.

ပြ ပြာ ပြိ ပြီ ပြု
Pra pra‿ pri pri‿ pru

ပြူ ပြေ ပြဲ ပြော ပြော်
pru‿ pre pre‿ pro pro‿

ပြံ ပြား
pra pra‿.

ဖြ ဖြာ ဖြိ ဖြီ ဖြု
Phra phra‿ phri phri‿ phru

ဖြူ ဖြေ ဖြဲ ဖြော ဖြော်
phru‿ phre phre‿ phro phro‿

ဖြံ ဖြား
phra phra‿.

မြ မြာ မြိ မြီ မြု
Mra mra‿ mri mri‿ mru

မြူ မြေ မြဲ မြော မြော်
mru‿ mre mre‿ mro mro‿

မြံ	မြား
mra	mra‿ .

Quartum genus ſyllabarum ex duabus litteris compoſitarum, quarum poſteriores ex nota ſuperpoſita ′, quae dicitur *zat*, ſeu *ſectio*, fiunt veluti conſonantes. Uſitatae ſunt infraſcriptae.

ကက်	ကင်	ကစ်	ကဉ်
Kek	ken	kit	kin
ကတ်	ကန်	ကပ်	ကမ်
kat	kan	kap	kam
ကယ်	ကောင်		
keè	koo‿ .		
ခက်	ခင်	ခစ်	ခဉ်
Khek	khen	khit	khin
ခတ်	ခန်	ခပ်	ခမ်
khat	khan	khap	kham
ခယ်	ခေါင်		
kheè	khoo‿ .		

ငက်	ငင်	ငစ်	ငည်
Ngek	nghen	nghit	nghin
ငတ်	ငန်	ငပ်	ငမ်
nghat	nghan	nghap	ngham
ငယ်	ငေါင်		
ngheè	nghoo.		
စက်	စင်	စစ်	စည်
Zzek	zzen	zzit	zzin
စတ်	စန်	စပ်	စမ်
zzat	zzan	zzap	zzam
စယ်	စေါင်		
zzeè	zzoo.		
ဆက်	ဆင်	ဆစ်	ဆည်
Zzhek	zzhen	zzhit	zzhin
ဆတ်	ဆန်	ဆပ်	ဆမ်
zzhat	zzhan	zzhap	zzham
ဆယ်	ဆောင်		
zzheè	zzhoo.		

ညက်	ညင်	ညစ်	ညဉ်
Gnek	gnen	gnit	gnin
ညတ်	ညန်	ညပ်	ညမ်
gnat	gnan	gnap	gnam
ညယ်	ညောဝ်း		
gneè	gnoo.		
တက်	တင်	တစ်	တဉ်
Tek	ten	tit	tin
တတ်	တန်	တပ်	တမ်
tat	tan	tap	tam
တယ်	တောဝ်		
teè	too.		
ထက	ထင်	ထစ်	ထဉ်
Thek	then	thit	thin
ထတ်	ထန်	ထပ်	ထမ်
that	than	thap	tham
ထယ်	ထောဝ်		
theè	thoo.		

နက်	နင်	နစ်	နည်
Nek	nen	nit	nin
နတ်	နန်	နပ်	နမ်
nat	nan	nap	nam
နယ်	နောဝ်		
neè	noo‿.		
ပက်	ပင်	ပိစ်	ပည်
Pek	pen	pit	pin
ပတ်	ပန်	ပပ်	ပမ်
pat	pan	pap	pam
ပယ်	ပေါဝ်		
peè	poo‿.		
ဖက်	ဖင်	ဖစ်	ဖည်
Phek	phen	phit	phin
ဖတ်	ဖန်	ဖပ်	ဖမ်
phat	phan	phap	pham
ဖယ်	ဖောဝ်		
pheè	phoo‿.		

မက်	မင်	မစ်	မည်
Mek	men	mit	min
မတ်	မန်	မပ်	မမ်
mat	man	map	mam
မယ်	မောဝ်		
meè	moo.		
ရက်	ရင်	ရစ်	ရည်
Rek	ren	rit	rin
ရတ်	ရန်	ရပ်	ရမ်
rat	ran	rap	ram
ရယ်	ရောဝ်		
reè	roo.		
လက်	လင်	လစ်	လည်
Lek	len	lit	lin
လတ်	လန်	လပ်	လမ်
lat	lan	lap	lam
လယ်	လောဝ်		
leè	loo.		

ဝက်	ဝင်	ဝစ်	ဝည်
Uek	uen	uit	uin
ဝတ်	ဝန်	ဝပ်	ဝမ်
uat	uan	uap	uam
ဝယ်	ဝေါဝ်		
ueè	uoo‿.		
သက်	သင်	သစ်	သည်
Sek	ſen	ſit	ſin
သတ်	သန်	သပ်	သမ်
ſat	ſan	ſap	ſam
သယ်	သောဝ်		
ſeè	ſoo‿.		
ဟက်	ဟင်	ဟစ်	ဟည်
Hek	hen	hit	hin
ဟတ်	ဟန်	ဟပ်	ဟမ်
hat	han	hap	ham
ဟယ်	ဟောဝ်		
heè	hoo‿.		

အက်	အင်	အစ်	အဉ်
Ek	en	eit	ein
အတ်	အန်	အပ်	အမ်
eat	ean	eap	eam
အယ်	ေအာဝ်		
eeè	eoo.		

Ex litteris, & ſignis ſuperius uſurpatis aliae ſyllabae ſimplices, aliae compoſitae.

ကိတ်	ကုတ်	ကျက်	ကောက်
Keit	kot	kiek	kauc
ကိုက်			
kaik.			
ခိတ်	ခုတ်	ချက်	ခေါက်
Kheit	khot	khiek	khauc
ခိုက်			
khaik.			

ကိတ် ကုတ် ကျက် ကောက်
Keit kot kiet kauc

ကိုက်
kaik.

ဆိတ် ဆုတ် ဆျက် ဆောက်

ဆိုက်

ညိတ် ညုတ် ညောက် ညိုက်

တိတ် တုတ် တောက် တိုက်

ထိတ် ထုတ် ထောက် ထိုက်

နိတ် နုတ် နောက် နိုက်

ပိတ် ပုတ် ပျက် ပေါက်

ပိုက်

ဗိတ် ဗုတ် ဗူက် ဗောက်
Keit kot kiek kauc

ဗိုက်
kaik .

မိတ် မုတ် မူက် မောက်

မိုပ်

ယိတ် ယုတ် ယူက် ယောက်

ယိုက်

ရိတ် ရုတ် ရောက် ရိုက်

လိတ် လုတ် လောက် လိုက်

သိက် သုတ် သောက် သိုက်
Keit kor kiek kauc

ဟိတ် ဟုတ် ဟောက် ဟိုက်

အိတ် အုတ် အောက် အိုက်

ကိန် ကုမ် ကျင် ကောင်
Kein kom kien kaun

ကိုင်
kain.

ခိန် ခုမ် ချင် ခေါင်
Khien khom khien khaun

ခိုင်
khain.

ငိန် ငုမ် ငေါင် ငိုင်

မိန် မုမ် မောင် မိုင်

ကိန်	ကုမ်	ကောင်	ကိုင်
Kein	kom	kien	kann
ယိန်	ယုမ်	ယောင်	ယိုင်
ဆိန်	ဆုမ်	ဆောင်	ဆိုင်
ရိန်	ရုမ်	ရောင်	ရိုင်
ညိန်	ညုမ်	ညောင်	ညိုင်
လိန်	လုမ်	လျင်	လောင်
တိန်	တုမ်	တောင်	တိုင်
သိန်	သုမ်	သောင်	သိုင်
ထိန်	ထုမ်	ထောင်	ထိုင်

ပိန်	ဟုမ်	ပေါင်	ဟိုင်
Kein	kom	kien	kaun
နိန်	နုမ်	နောင်	နိုင်
ဘိန်	ဘုမ်	ဘောင်	ဘိုင်
ပိန်	ပုမ်	ပေါင်	ပိုင်
ဖိန်	ဖုမ်	ဖောင်	ဖိုင်

Syllabae ſeptimi generis compoſitae ex ſyllabis primi generis, & ex ſigno °, quod dicitur *vaſoè*, ſuppoſito. Quia habet locum in aliquibus tantum figuris, & efformatur ex una ſuppoſitione litterae ° ; ideo integrum ſchema non exhibetur, ſed unum, vel alterum.

ကွ	ကွာ	ကွိ	ကွီ
Koa	koa‿	koi	koi‿

ကူ	ကူး	ကေ	ကဲ
kou	kou̯	koe	koe̯
ကော	ကော်	ကံ	ကား
koo	koo̯	koam	koa̯ .
ခ	ခါ	ခိ	ခီ
khoa	khoa̯	khoi	khoi̯
ခု	ခူ	ခေ	ခဲ
khou	khou̯	khoe	khoe̯
ခော	ခော်	ခံ	ခား
khoo	khoo̯	khoam	khoa̯

Syllabae octavi generis compoſitae ex duabus litteris, & tribus ſignis ſuperius expoſitis (*rit*, & ° *vaſoè*, & ' *ſat*; ſeu compoſitae ex 3. 4. & 7. genere. Sunt raro uſitatae, & facilis compoſitionis: dabo unum, vel alterum exemplum:

ကြွက်	ကြွင်	ကြွတ်	ကြွန်
Kruek	kruen	kruit	kruin

ကြွတ် ကြွန် ကြွပ် ကြွမ်

ကြွယ် ကြွောင်

ခြွက် ခြွင် ခြွစ် ခြွည်
Khruck

ခြွတ် ခြွန် ခြွပ် ခြွမ်

ခြွယ် ခြွောင်

Syllabae noni generis compoſitae ex duabus litteris, & duobus ſignis ျ *japen* & ' *ſat* ſeu ex ſecundo, & quarto genere; habet uſum tantum in ſex ſubiectis litteris.

ကျက်	ကျင်	ကျစ်	ကျည်
Kiek	kien	kit	kin
ကျတ်	ကျန်	ကျပ်	ကျမ်
kiat	kian	kiap	kiam

ကျယ် ကျောဝ်
kie‿ kio‿ .

ချက် ချင် ချစ် ချည်

ချက် ချန် ချပ် ချမ်

ချယ် ချောဝ်

ပျက် ပျင် ပျစ် ပျည်

ပျံတ် ပျန် ပျပ် ငှမ်

ပျယ် ပျောဝ်

ဗျက် ဗျင် ဗျစ် ဗျည်

ဗျတ် ဗျန် ဗျပ် ဗျမ်

ဖျယ် ဖျောဝ်

မျက် မျင် မျစ် မျည်

မျတ် မျန် မျပ် မျမ်

မျယ် မျောဝ်

လျက် လျင် လျစ် လျည်

လျတ် လျန် လျပ် လျမ်

လျယ် လျောဝ်

Syllabae decimi generis quatuor ſpecierum, quarum ſingulae ſi ſcribantur ſine punctis, ſonum habent naturalem; ſi iis ex latere ſubiicias unum punctum ., quod dicitur *auco mit*, hoc eſt, ſubtus

punctum appinge, ſunt breves; ſi poſtea ponantur း, quod vocatur *ſcegamit*, ſeu duo puncta &c. ſunt longae; ad maiorem brevitatem omnia haec puncta cum ſuis ſyllabis deſcribuntur in litteris, in quibus uſum habent.

ကို့ဝိး Ko	ခို့ဝိး kho	ငို့ပ’စိုးဝိ့း
ဆို့ဝိး	ညို့ဝိး	တို့ဝိး
ထို့ဝိး	နို့ဝိး	ပို့ဝိး
ဖို့ဝိး	ဗို့ဝိး	ဘို့ဝိး
မို့ဝိး	ယို့ဝိး	ရို့ဝိး
သို့ဝိး	ဟို့ဝိး	အို့ဝိး ။

ကုံမ်း ခုံမ်း ဂုံမ်း
Kom khom

စုံမ်း ဆုံမ်း ဇုံမ်း

တုံမ်း ထုံမ်း ဒုံမ်း

ပုံမ်း ဖုံမ်း ဗုံမ်း

ဘုံမ်း မုံမ်း ယုံမ်း

ရုံမ်း လုံမ်း သုံမ်း

ဟုံမ်း အုံမ်း ။

ကြိုဝ်း ခြိုဝ်း ဂြိုဝ်း
Kio khio
ဖြိုဝ်း ပြိုဝ်း လြိုဝ်း ။

ကြိုမ်း ခြိုမ်း ဂြိုမ်း
Kiom khiom

ဃြိုမ်း ဃြိုမ်း။

ORATIO DOMINICALIS.

မိုး ကောင်ကာ်၌ ။ နေတော်မူ
သောအကျွန်ုပ်တို့အဘ်
ရှင်ဖရာနာမတော်မြတ်
ကိုယူခပ်သိမ်တို့ရှိသေလေးမြတ်ချင်ရှိ
ကြသည်ဖြစ်စေသော ။ ။သခင်ဖါကျေး
ဇူတည်ဟူသောနိုင်ငံတော်သည်အကျွ
န်ုပ်တို့၌ရောက်မည်အကြောင် ။ ကယ်မ
သနားတော်မူပါ ။ ။ရှေ့စိတတော်နှင့်အ
ညီမိုးကောင်ကင်၌ ။ ရှိသကဲ့သို့ ။ ဖါလျှ
မြေည်၌ ။ ပြည်စုံပါအောင် ။ စောင်မတော်
မူပါ ။ ။အစည်နေ့မပြတ်အလိုရှိအပ်ေ
သာအရာအစားတို့ကို ။ လည် ။ အကျွန်
ပ်တို့အား ။ ယနေ့ပေး သနားတော်မူပါ ။
။ အကျွန်ုပ်တို့ဝ်အား ထိခိုက်ကျူးလွ
န်သောသူတပါးတို့ဖါအပြစ်ကို ။ အကျွန်

နုပ်တို့ရန်တို့မရှိသည်း ခိုသကဲ့သို့ ။ အ
ကျွန်နုပ်တို့အဖြစ်တို့ကိုလည်း ။ ကညာလွှ
တ်တော်မူပါ ။ နှောင့်ရှက်ချင်အမှုကြံဒွ ။
အကျွန်နုပ်တို့ပါဝင်ချင်မရှိပ်လျက် ။ မ
ကောင်မသင့်သောအရာဟူသမျှနှင်ကင်
လွှတ်ရသည်ဖြစ်စေသော ။ ။ အာမင် ။

SALUTATIO ANGELICA.

အာ ဝေ မာရိယဂြာ်ကျေးဇူး
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော ။
တုရားသခင်သည် ။ ခင်မနှ်
ကျုံဒွဝ် ။ နေတော်မူ၏ ။ မိမတကာတို့
လက်သာမြတ်တော်မူသည် ။ ဝမ်ခေါင်ဒွ ။
ဝ်နေသောပဋိသနေ့လည်း ။ အထူးလှန်မြ
တ်တော်မူသောသခင်ဇေဇူး တည်း ။ ။ သ
တမာရိယ ။ မြတ်စွာသူရားမယ်တော်ယ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Digitized by Google

Digitized by Google

ခုမှစရ်ခနာဖြောင်မည်အချိန်အခါတို့
၌လျှ၏ ။ မကောင်းချင်အဖြစ်သို့ရောက်
သော် ။ အကျွန်ုပ်တို့အဘို့ဌာ ။ ဆုေ
တာင်တော်မူပါ ။ ။ အာမင် ။

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

အား လုံးစုံနိုင်ပြည့်စုံတော်မူ
သော ခမည်း တော်ဘု
ရား သည် ။ မိုး မြေတို့
ကိုဝ်ဖန်ဆင်တော်မူကြောင်ကို ။ ယုံကြည်
လေး မြတ်ချင်ရှိပါ၏ ။ ဘုရားရှင်သား
တော်သခင်ဇေဇုကြိတူအကျွန်ုပ်တို့
သခင်တပါး တည်သာလျှင် ။ အိသပိရိတူ
သိတူး တန်ခိုးတော်ဖြင့် ။ ပဋိသန္ဓေယူ
တော်မူ၍ ။ အစည်သီလနှင့်ပြည့်စုံတော်
မူသောမာရီယကညာပေါ်ဖွားတော်မူသည် ။

ပိုစိ ညဒိလတူမင်လက်ထံက် ။ ၊ဒက္ခစရိ
မသာကူင့်ပိတော်မူ၍ ။ တိကျင်လူတ္တား
သဖြင့်။ အသက်တော်ထွက်၍။ အလောင်း
တော်ကိုတွင်း၌မြှုပ်သည် ။ အသက်
တော်သည်ကား အောက်နိမ့်သောနေရာ
အရပ်တို့သို့ကြွတော်မူသည် ။ သုံး ရ
က်တိုင်လျှင်သေသဖြစ်သူတို့အစုမှကိုယ်
တော်နှင့်။ အသက်တော်နှင့်တကွထတော်
မူ၍ ။ မိုး ကောင်းကင်အရပ်တို့သို့။ တ
က်တော်မူ၍ ။ အား လုံး စုံနှင့်ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ ခမည်းတော်ဘုရားလက်ျာ
ဘက်မှထိုင်ခနေတော်မူသည်။ ကာအမှာတုံ
သောခါလျှင် ။ အသေအရှင်လူတို့ကုံ
လီ၍ စီရင်စစ်ကြောတော်မူလမည် ။ ဖြ
အရာအကြောင်းတို့ကို ။ ယုံကြည်လေး
မြတ်ချင်ရှိပါသည်။ အဲသပိရိတူး ဘံတူး
ဘုရာရှင်ပိည်ည်တော်ရှိကြောင်း။ ဘုရား

သခင်ကောင်မြတ်သောဘာသာတူလူအ
စုတို့သည်။ ကာလအရပ်တိုင်။ အစည်
တည်နေကြောင်း။ ထိုလူစုတို့သည်။
ပြုသောကောင်မှုကိုဘာသာတူလူတို့
အတူတကွအကျိုးခံစားရကြောင့်။ မ
ကောင်သောဟူသမျှအဖြစ်တို့ကိုလည်
ကင်လွှတ်စေကြောင်း။ သေသောသူအ
ပေါင်တို့သည်။ ပကတိသောကိုယ်ဖြင့်
တနေ့သဌ။ ရှင်ကြမည်အကြောင့်။ တို
နောင်မှအစည့်မဖြတ်အသက်ရှင်ချင်ချ
မ်သာကို။ တည်နေမည်အကြောင့်။ ဤ
ဆို့ခဲ့ပြီးသောအကြောင်းအရာတို့ကို။
ယုံကြည်လေးမြတ်ချင်ရှိပါ၏။
။ အာမင်။

ANTIPHONA
AD VIRGINEM MARIAM.

ကျွန်ုပ်တို့အားကယ်မတော်
အ မှုရှ် ။ ငြိမ်ဝပ်သာယာစွာ
အသက်ရှင်ချင်ချမ်သာကို
ဖေးတတ်သောအကျွန်ုပ်တို့တောင့်တ
မျှော်လင့်ချင်ရှိပါသောသခင်မသဖြစ်။ ဧဝ်
ကျေးဇူးအပေါင်ဝဥ့်နှင့်။ ပြည့်စုံတော်
မူစေသတည်း ။ ။ ဆင်ရဲဖြစ်နေသူ့ပို့ရော်
သောအဝသားတစုတို့ဖြစ်။ သခင်မနော
က်တော်သို့ကြွေးကျော်လျှော်ပါဖြစ်။ ။
ဆင်ရဲချင်မျက်ရည်ယိုကျအရပ်ကည
ည်းတွား ငိုကြွေး ချင်ချင့်သခင်မနောက်
တော်သို့ ။ အကျွန်ုပ်တို့ပဒ်ရှုတောင့်တ
ကြပါဖြစ်။ အကျွန်ုပ်ကိုယ်စား အားထု
တ်တော်မျှရျ် ။ သနားတော်မူတတ်သော

မျက်စိယော်ကိုဝ်အကျွန်ုပ်တို့ဆိသုလှ
ဍ်လဍ်တော်မူပါ ။ ။ ဪဆင်ရဲဂူဍာနမှလှ
တ်သုဪကာလ၌လှ်ပင့်သနှိဇ်နေတော်
မူပြ်သော်အရုး လု၌မြတ်တော်မူသော
သခင်ဧဝါး ရှေ့မှုကန်ခုဏေ့ဘို ပြ်တော်
မူပါ ဩသနာ း ခြင့်ရှိသော ။ ဩချစ်
ခင်စုံမကာချင်ရှိသော ။ ဩသိမ့်မွေး နှုး
ညိ့ချင်သိလနှင့် ။ ပြည့်စုံတော်မူသော
မာရိယာခင်မသဪ ။ ။ ကြဲ့သတုး သခင်နှု
တ်တော်ထကန်နှင့်အညိ ။ အကျွန်ုပ်တို့
သည်ကျေးဇူးတော်ကိုခိထိကာအောင် ။
မြတ်စွာဘုရားမယ်တော်ခကျွန်ုပ်တို့
အသိုး ပြါဆုတောင်တော်မူပါ ။

PRAECEPTA DECALOGI.

၁ ငါ သည်သင်၏ဘုရားဖြစ်တော်မူသည်။ ငါမှတပါးဘုရားဟူ၍ကိုးကွယ်ချင်ကိုမပြုလင့်။

၂ သင့်၏အရှင်ဖြစ်တော်မူသောဘုရားရှင်နာမတော်မြတ်ကို။ မရှိမသေ။ တိုင်တည်၍ကြိမ်ဆိုချင်ကိုမပြုလင့်။

၃ ဘုရားရှင်သတင်ပွ်နေ့တို့၌။ လုပ်ဆောဆောင်မှုကို။ စွန့်ပြစ်၍။ အာသာမှုကိုအားထုတ်ရမည်သတိဖြုလော။

၄ မိဘတို့၌။ ရိုသေစွာကျင့်လော။

၅ လူတို့အသက်ကိုသတ်ပုတ်ချင်ကို။ မပြုလင်။

၆ ကာမဂိုဏ်မှု၌။ ကျူးလွန်ချင်ကိုမပြုလင်။